

NOTAT

Dato: 15. juni 2015

Sag: JUS-15/01759

Sagsbehandler: /KLE

Vejledning om et rådsmedlems tavshedspligt

1. Resumé

I det følgende beskrives rammerne for et rådsmedlems tavshedspligt.

Reglerne om et rådsmedlems tavshedspligt følger af udtrykkelige bestemmelser herom, af bestemmelser om manglende offentlighed af rådets arbejde og af bestemmelser, der angiver, hvornår oplysninger skal betragtes som fortrolige. I afsnit 2 gennemgås disse regler.

Afsnit 3 indeholder en beskrivelse af, hvilke oplysninger der er underlagt tavshedspligt.

Afsnit 4 beskriver hvilke oplysninger, der ikke er omfattet af tavshedspligten.

I afsnit 5 angives, hvem der er omfattet af tavshedspligten.

Afsnit 6 beskriver sanktionerne for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger.

I afsnit 7 angives mulighederne for at udstede et såkaldt tavshedspålæg.

Med udtrykket ”et rådsmedlem” menes samtlige medlemmer af rådet, herunder formanden og næstformanden, medmindre andet udtrykkeligt er angivet.

Et medlem af Konkurrencerådet har tavshedspligt om *alle* oplysninger – både skriftlige og mundtlige – som den pågældende modtager i sin egenskab af medlem af rådet.

Et rådsmedlem må derfor ikke drøfte eller på anden måde videregive oplysninger fra rådsarbejdet til uvedkommende.

Tavshedspligten omfatter dog ikke oplysninger, som er offentliggjort af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller af andre myndigheder. Det betyder bl.a., at når en råds sag offentliggøres, er sagens eksistens og dens offentliggjorte indhold ikke længere omfattet af tavshedspligten. Rådets drøftelse af sagen og de følsomme oplysninger, som ikke offentliggøres, vil derimod fortsat være omfattet af tavshedspligten.

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Hvis et rådsmedlem videregiver eller udnytter tavshedsbelagte oplysninger, vil det ikke alene indebære et brud på tavshedspligten, men det vil også kunne indebære en overtrædelse af straffeloven og eventuelt tillige forbuddet mod reglerne om insiderhandel i værdipapirhandelslovens § 35.

2. Regelgrundlaget om tavshedspligtig og fortrolige oplysninger

De relevante bestemmelser for vurderingen af et rådsmedlems tavshedspligt og fortrolige oplysninger findes i:

- Konkurrencerådets forretningsorden
- Forvaltningsloven
- Rådets forordning nr. 1/2003
- Konkurrenceloven
- Værdipapirhandelsloven

Hertil kommer straffeloven, der indeholder sanktioner for overtrædelser af tavshedspligten i forvaltningsloven og overtrædelser af værdipapirhandelsloven.

Bestemmelserne i de forskellige love er indsat i deres fulde ordlyd i bilag 1.

2.1. Konkurrencerådets forretningsorden

Forretningsordenens § 22, stk. 1, fastslår, at Konkurrencerådets medlemmer er underlagt tavshedspligt efter forvaltningsloven.

I § 17, stk. 3, er det bestemt, at Konkurrencerådets protokol ikke er offentlig, og § 20 fastslår, at møder i Konkurrencerådet ikke er offentlige.

I naturlig sammenhæng hermed er det i § 22, stk. 2, bestemt, at et rådsmedlem skal opbevare alt materiale, som vedkommende modtager i anledning af hvervet som medlem af Konkurrencerådet, på forsvarlig vis.

Endvidere skal et rådsmedlem ved fratræden enten destruere eller aflevere alt udleveret materiale til Konkurrence og Forbrugerstyrelsen, jf. § 22, stk. 3.

Endelig er det bestemt i § 21, at et rådsmedlem ikke uden formandens tilladelse må udtale sig til massemedierne eller rette henvendelse til offentligheden om rådets forhold og beslutninger.

2.2. Forvaltningsloven

§ 22 i Konkurrencerådets forretningsorden henviser til forvaltningsloven, der i § 27 pålægger en generel tavshedspligt for den, der virker inden for den offentlige forvaltning. Tavshedspligten gælder for oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, og om drifts- og forretningsforhold, jf. § 27, stk. 1.

Efter § 27, stk. 2, har den, der virker inden for den offentlige forvaltning, også tavshedspligt, når en oplysning ved lov, bekendtgørelse eller som følge af en EU-retlig forpligtelse er betegnet som fortrolig.

Endelig har den, der virker inden for den offentlige forvaltning, efter § 27, stk. 4, nr.1, tavshedspligt med hensyn til oplysninger, som det er nødvendigt at hemmeligholde af hensyn til forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser.

2.3. Rådets forordning nr. 1/2003

Rådets forordning nr. 1/2003 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens art. 81 og 82 (nu TEUF art. 101 og 102) indeholder bl.a. regler om de nationale konkurrencemyndigheders anvendelse af EU-konkurrencereglerne og om samarbejdet med EU-Kommissionen.

I art. 28, stk. 2, er det bestemt, at ansatte i en national konkurrencemyndighed er forpligtede til ikke at videregive oplysninger, som de modtager som følge af samarbejdet med Kommissionen og de andre nationale konkurrencemyndigheder, og som ”ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt”.

2.4. Konkurrenceloven

Konkurrenceloven indeholder to bestemmelser om fortrolige oplysninger:

§ 13, stk. 4, fastslår, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved offentliggørelse af afgørelser mv., ikke kan offentliggøre oplysninger om bl.a. drifts- og forretningshemmeligheder.

I sammenhæng hermed er det bestemt i § 13, stk. 5, at virksomhed kan begære over for Konkurrencerådets formand, at drifts- og forretningshemmeligheder ikke må afgives over for rådets medlemmer. Formanden bestemmer, om en sådan begæring skal efterkommes helt eller delvist og i hvilken form.

2.5. Værdipapirhandelsloven

Rådsmedlemmerne vil fx i forbindelse med fusioner, der involverer børsnoterede selskaber, kunne modtage oplysninger, som kan karakteriseres som intern viden efter værdipapirhandelsloven.

Ved intern viden forstås oplysninger, som ikke er offentliggjorte, om udstedere af værdipapirer, værdipapirer eller markedsforhold vedrørende disse, som må antages at få mærkbar betydning for kursdannelsen på et eller flere værdipapirer, hvis oplysningerne blev offentliggjort, jf. værdipapirhandelsloven § 34, stk. 2.

Det følger af værdipapirhandelslovens § 36, at det er forbudt at videregive intern viden til andre, medmindre videregivelsen er et normalt led i udøvelsen af vedkommendes beskæftigelse, erhverv eller funktion.

Tilsvarende følger det af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, at det er forbudt at udnytte kendskab til intern viden ved køb, salg eller tilskyndelse til køb eller salg af værdipapirer.

3. Oplysninger, der er underlagt tavshedspligt

Et rådsmedlems tavshedspligt omfatter både skriftlige (herunder elektroniske) og mundtlige informationer.

Generelt kan man sige, at et rådsmedlem har tavshedspligt om alle oplysninger, som vedkommende i sin egenskab af at være medlem af Konkurrencerådet får kendskab til.

Tavshedspligten gælder, uanset om oplysningerne er modtaget før, under eller efter et rådsmøde.

Når et rådsmedlem modtager et afgørelsesudkast eller oplysninger om fremtidige sager, vil oplysninger om sagens parter og indholdet af afgørelsesudkastet være omfattet af tavshedspligten.

Tavshedspligten gælder også dagsordenen for et rådsmøde. Et rådsmedlem kan således ikke af- eller bekræfte, om behandlingen af en konkret sag er på dagsordenen for rådets næste møde.

Mere specifikt følger det af § 22, stk. 1, i Konkurrencerådets forretningsorden læst i sammenhæng med § 27, stk. 1, i forvaltningsloven, at et rådsmedlem har tavshedspligt om alle oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold.

Oplysninger om fx en virksomheds økonomiske og forretningsmæssig forhold samt øvrige oplysninger af betydning for den pågældende virksomhed vil ligeledes være omfattet af tavshedspligten. Det indebærer fx tavshedspligt om en virksomheds drifts- og forretningshemmeligheder, der optræder i et udkast til rådsafgørelse.

Beslutter formanden for Konkurrencerådet efter § 13, stk. 5, i konkurrenceoven, at en virksomheds drifts- og forretningshemmeligheder trods begæring om det modsatte kan udleveres til rådets medlemmer, gælder tavshedspligten også for disse udleverede oplysninger.

Når konkurrencebegrænsende aftaler eller misbrug af dominerende stilling har samhandelspåvirkning, skal sagerne herom behandles efter EU-konkurrencereglerne. Det antages, at den tavshedspligt, som medlemsstaternes konkurrencemyndigheder er pålagt efter art. 28 i Rådsforordning nr. 1/2003 ikke kun gælder forretningshemmeligheder, men enhver information, som medlemsstaternes konkurrencemyndigheder kommer i besiddelse af ved samarbejdet, bortset fra offentligt tilgængelige oplysninger.¹

Det indebærer, at de oplysninger, som et rådsmedlem i denne forbindelse modtager fra EU-Kommissionen eller andre nationale konkurrencemyndigheder, vil være tavshedsbelagte, jf. også forvaltningslovens § 27, stk. 2. Det kan fx være oplysninger, som mundtlig gives af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens direktion om Kommissionens vurdering af en råds-sag, som Kommissionen har fået sendt i høring.

Modtager et rådsmedlem oplysninger fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om planlagte eller foretagne kontrolundersøgelser, er disse oplysninger også tavshedsbelagte, jf. § 27, stk. 4, i forvaltningsloven.

Tavshedspligten omfatter også den interne beslutningsproces² i rådet. Det følger indirekte af den omstændighed, at Konkurrencerådets protokol ikke er offentlig, jf. § 17, stk. 3, i forretningsordenen, og at møderne i rådet ikke er offentlige, jf. § 20 i forretningsordenen.

I relation til Konkurrencerådets interne beslutningsproces omfatter et rådsmedlems tavshedspligt oplysninger om de standpunkter, vurderinger og argumenter, som andre rådsmedlemmer har fremført på et rådsmøde.

Et rådsmedlem er ikke afskåret fra at oplyse om de synspunkter, som vedkommende selv har fremført på et rådsmøde. Det forudsætter dog, at der ikke ved afgivelsen af disse oplysninger indirekte gives oplysninger om rådets drøftelser, andre medlemmers stemmeafgivning eller fortrolige oplysninger om sagen.³ I denne forbindelse skal et rådsmedlem også være opmærksom på reglen i forretningsordenens § 21, hvorefter et rådsmed-

¹ Jf. *Faull & Nikpay*: The EU Law of Competition (3rd Edition, 2014) pkt. 2.196.

² Se også *John Vogter*: Forvaltningsloven med kommentarer (3. udg., 2001), s. 526.

³ Jf. *John Vogter*: Forvaltningsloven med kommentarer (3. udg., 2001), s. 526.

lem ikke uden formandens tilladelse må udtale sig til massemedierne eller rette henvendelse til offentligheden om rådets forhold og beslutninger.

Interne vejledninger (som denne) til rådsmedlemmerne er som udgangspunkt også omfattet af tavshedspligten. Konkurrencerådet kan dog konkret beslutte, at en vejledning skal offentliggøres, og i så fald er vejledningen ikke længere fortrolig.

4. Oplysninger, der er ikke omfattet af tavshedspligten

Efter behandlingen af en sag på et rådsmøde, vil Konkurrencerådets afgørelse som udgangspunkt blive offentliggjort på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmeside, og i så fald er de offentliggjorte oplysninger om sagen ikke længere omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder for indholdet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens konkurrenceanalyser og vejledninger om konkurrenceforhold. Med andre ord gælder et rådsmedlems tavshedspligt om en rådssag, en konkurrenceanalyse og en vejledning lige indtil det tidspunkt, hvor den trufne afgørelse, analyse eller vejledning offentliggøres.

Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at de fortrolige oplysninger i en rådsafgørelse, som ikke offentliggøres, samt rådets votering, herunder de standpunkter, vurderinger og argumenter, som andre rådsmedlemmer har fremført, fortsat er omfattet af tavshedspligten

Formanden for Konkurrencerådet kan efter forretningsordens § 21 tillade, at et rådsmedlem udtaler sig til massemedierne. Denne tilladelse kan kun angå den offentliggjorte rådsafgørelse. Giver formanden tilladelse hertil, skal et rådsmedlem have for øje, at vedkommende ikke omtaler sagen på en sådan måde, at der derved direkte eller indirekte videregives fortrolige oplysninger. Et rådsmedlem må f.eks. ikke direkte eller indirekte bekræfte oplysninger om en virksomheds markedsandele, hvis disse oplysninger ikke er blevet offentliggjort.

Tavshedspligten efter forvaltningsloven omfatter kun oplysninger, som et rådsmedlem har fået kendskab til i kraft af sit hverv som medlem af Konkurrencerådet. Oplysninger om virksomheders konkurrenceforhold, som et rådsmedlem er blevet bekendt med gennem offentlig omtale, er ikke omfattet af tavshedspligten.⁴

Da det er offentligt kendt, at Konkurrencerådet som udgangspunkt mødes den sidste onsdag i hver måned, vil det ikke udgøre en overtrædelse af tavshedspligten, hvis et rådsmedlem oplyser om, hvornår næste rådsmøde finder sted.

⁴ *Niels Fenger*: Forvaltningsloven med kommentarer (2013), s. 681.

Et rådsmedlem kan deltage i en generel drøftelse af en konkurrenceretlig problemstilling – fx på en konference – forudsat dette sker, uden at rådsmedlemmet derved direkte eller indirekte videregiver eller røber oplysninger om en ikke-afgjort sags eksistens, dens parter eller dens indhold.

Det vil være foreneligt med tavshedspligten, hvis et rådsmedlem fx indhenter generel information fra den virksomhed, hvor den pågældende er ansat, til brug for rådsmedlemmets egen vurdering af en konkret rådssag forudsat, at rådsmedlemmet ikke herved røber eksistensen af den konkrete sag.

5. Hvem er omfattet af tavshedspligten

Tavshedspligten påhviler et medlem af Konkurrencerådet. Et rådsmedlem bryder tavshedspligten, hvis vedkommende videregiver, herunder drøfter oplysninger, som vedkommende kun har fået i kraft af sit medlemskab af rådet, med uvedkommende.

Med uvedkommende forstås andre personer, der ikke er underlagt samme tavshedspligt – og vel at mærke andre personer, der ikke er ansat i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Styrelsens direktion og ansatte er underlagt samme tavshedspligt. En ansat i fx Erhvervs- og Vækstministeriets departement er også underlagt samme tavshedspligt, men skal i denne sammenhæng betragtes som uvedkommende.

En uvedkommende kan fx også være en medarbejder i den virksomhed, som rådsmedlemmet måtte være ansat i.

Et rådsmedlem kan frit drøfte modtagne oplysninger om et udkast til afgørelse i en rådssag med de øvrige rådsmedlemmer – medmindre det pågældende medlem er inhabil i den pågældende sag.

Hvor lidt der skal til for, at en person kan betragtes som uvedkommende, kan illustreres af følgende sag:

En politiassistent foretog en rutinemæssig standsning af en bilist for at tale i mobiltelefon, mens han kørte bil. Poliitiassistenten kendte bilisten, idet der verserede en civilretlig sag mellem dem i anledning af noget arbejde, som bilisten havde udført på politiassistentens hus. Poliitiassistenten fortalte efterfølgende sin ægtefælle, der også var ansat i politiet, herom. I forbindelse med et familiebesøg få dage senere faldt talen på den verserende byggesag. Ægtefællen oplyste herunder, at bilisten var blevet standset for at tale i mobiltelefon. Statsadvokaten fandt, at der var tale om en fortrolig oplysning, og at politiassistentens videregivelse af oplysningen til sin ægtefælle måtte anses for uberetti-

get. Det forhold, at ægtefællen var polititjenestemand, kunne ikke føre til et andet resultat.⁵

6. Sanktioner for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger

Et rådsmedlem kan ifalde ansvar, hvis den pågældende bryder tavshedspligten ved at videregive eller udnytte fortrolige oplysninger.

6.1 Strafansvar

Strafansvar for brud på tavshedspligten vil afhænge af, om der (*i*) er tale om et brud på den generelle tavshedspligt efter Konkurrencerådets forretningsorden og forvaltningsloven, eller (*ii*) om der tillige er tale om brud på den særlige tavshedspligt efter reglerne om insiderhandel i værdipapirhandelsloven.

Ad (i): Hvis et rådsmedlem bryder den generelle tavshedspligt, jf. § 22, stk. 1, i rådets forretningsorden, følge det af straffelovens § 152, stk. 1, at vedkommende kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Under skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i 2 år, jf. § 152, stk. 2.

Det er en forudsætning for strafansvaret efter § 152, stk. 1-2, at det pågældende rådsmedlem har brudt tavshedspligten ved at handle forsætligt. Endvidere skal der være tale om uberettiget videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger, jf. § 152, stk. 3:

”En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.”

Hvis brud på tavshedspligten skyldes uagtsomhed, kan der efter omstændighederne straffes efter § 157, der bl.a. omhandler straf for oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed.⁶ Strafferammen efter denne bestemmelse er bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Ad (ii): Hvis et rådsmedlem videregiver eller udnytter oplysninger, som kan karakteriseres som intern viden efter værdipapirhandelsloven, kan et sådant brud på den særlige tavshedspligt straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Under særligt skærpende omstændigheder kan der straffes med fængsel indtil 6 år, jf. straffelovens § 299 d.

⁵ Rigsadvokatens Årsberetning 2008-9, s. 69.

⁶ *Vagn Greve m.fl.*: Kommenteret Straffelov (10. udg.), s. 147. Jf. tillige Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven pkt. 171.

6.2. Erstatningsansvar

Et rådsmedlems brud på tavshedspligten kan udover et strafansvar også medføre erstatningsansvar efter dansk rets almindelige regler herom. Dette vil fx kunne være tilfældet, hvis et rådsmedlem videregiver fortrolige oplysninger om en virksomheds forretningshemmeligheder, og den pågældende virksomhed lider et tab derved.

6.3. Andre konsekvenser

Udover de strafferetlige og erstatningsretlige konsekvenser, kan et brud på tavshedspligten også have andre konsekvenser. Det kan fx betyde, at formanden for Konkurrencerådet indstiller til erhvervs- og vækstministerens, at det pågældende rådsmedlem afskediges, jf. § 2, stk. 3, i rådets forretningsorden.

7. Tavshedsplæg

Hvis et rådsmedlem undtagelsesvist anser det for magtpåliggende at kunne videregive tavshedsbelagte oplysninger, kan dette kun ske efter, at Konkurrencerådet har udstedt et tavshedsplæg efter forvaltningslovens § 27, stk. 6, til den person, som oplysninger skal videregives til. Herved sikres det, at rådsmedlemmet ikke pådrager sig et ansvar for at have brudt sin tavshedspligt.

Rent praktisk skal rådsmedlemmet rette sin anmodning om et tavshedsplæg til formanden, der herefter på rådets egne vurderer, hvorvidt videregivelse er nødvendig og proportional for, at rådsmedlemmet kan varetage sit hverv som rådsmedlem. Det er således en forudsætning for, at der kan anvendes et tavshedsplæg, at der er et "klart behov" herfor.⁷ Hvis formanden mener, at rådsmedlemmets videregivelse er nødvendig og proportional, kan formanden udstede et tavshedsplæg på Konkurrencerådets vegne.

Hvis der udstedes et tavshedsplæg, vil den modtagende person blive underlagt reglerne i straffeloven om straf for videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 7.

⁷ Jf. Niels Fenger: Forvaltningsloven med kommentarer (2014), s. 733.

Forvaltningsloven

Tavshedspligt

§ 27. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om

- 1) enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og
- 2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har desuden tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er af væsentlig betydning for statens sikkerhed eller rigets forsvar. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse el.lign.

Stk. 3. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har herudover tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er nødvendigt at hemmeligholde en oplysning til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser, herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Stk. 4. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har endvidere tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger, som det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til

- 1) forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning,
- 2) gennemførelse af offentlig kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen,
- 3) det offentlige økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentlige forretningsvirksomhed,
- 4) forskeres og kunstneres originale ideer samt foreløbige forskningsresultater og manuskripter eller
- 5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Stk. 5. Inden for den offentlige forvaltning kan der kun pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bestemte offentlige eller private interesser som nævnt i stk. 1-4.

Stk. 6. En forvaltningsmyndighed kan bestemme, at en person uden for den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som myndigheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil.

Stk. 7. Fastsættes der i henhold til § 1, stk. 3, regler om tavshedspligt, eller pålægges der tavshedspligt efter stk. 6, finder straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f. tilsvarende anvendelse på overtrædelse af sådanne regler eller pålæg.

Rådets forordning nr. 1/2003

Tavshedspligt

Artikel 28

1. Med forbehold af artikel 12 og 15 må de oplysninger, der indhentes i henhold til artikel 17-22, kun bruges til det formål, hvortil de er indhentet.

2. Med forbehold af den i artikel 11, 12, 14, 15 og 27 omhandlede udveksling og anvendelse af oplysninger er Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder, deres embedsmænd, øvrige ansatte og andre personer, der arbejder under tilsyn fra disse myndigheder, samt embedsmænd og ansatte i andre af medlemsstaternes myndigheder forpligtede til ikke at videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt. Denne forpligtelse påhviler ligeledes alle repræsentanter og eksperter for medlemsstaterne, der deltager i møderne i det rådgivende udvalg i henhold til artikel 14.

Konkurrenceloven

Offentlighed

§ 13. -

Stk. 4. Ved offentliggørelse efter stk. 2 og 3 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplys-

ningen angår. Endvidere kan oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.

Stk. 5. Den, som skal afgive oplysninger til Konkurrencerådet, kan over for rådets formand begære, at oplysninger, som i medfør af stk. 4 ikke må udleveres eller gøres offentligt tilgængelige, heller ikke må afgives over for rådets medlemmer. Formanden afgør endeligt, i hvilket omfang og i hvilken form oplysningerne bør afgives.

Værdipapirhandelsloven

Misbrug af intern viden, kursmanipulation og foranstaltninger til modvirkning af markedsmisbrug

§ 34. Reglerne i dette kapitel omfatter misbrug af intern viden og kursmanipulation samt foranstaltninger til modvirkning af markedsmisbrug vedrørende

- 1) værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende udenlandske markeder for værdipapirer samt værdipapirer, for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til notering eller handel på sådanne markeder, og
- 2) værdipapirer, der ikke selv er omfattet af nr. 1, men som er knyttet til et eller flere værdipapirer som nævnt i nr. 1, samt andele omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Ved intern viden forstås specifikke oplysninger, som ikke er offentliggjort, om udstedere af værdipapirer, værdipapirer eller markedsforhold vedrørende disse, som må antages mærkbart at få betydning for kursdannelsen på et eller flere værdipapirer, hvis oplysningerne blev offentliggjort. En oplysning anses for offentliggjort, når der er sket en for markedet generel og relevant videreformidling af denne.

Stk. 3. I stk. 2 forstås ved:

- 1) Specifikke oplysninger: oplysninger, der
 - a) vedrører forhold, der foreligger eller med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en begivenhed, der er indtrådt eller med rimelighed kan forventes at indtræde, og
 - b) er tilstrækkelig præcise til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende begivenheders eller forholds forventede indvirkning på kursdannelsen på de pågældende værdipapirer.
- 2) Oplysninger, som må antages mærkbart at få betydning for kursdannelsen på et eller flere værdipapirer: Oplysninger, som en fornuftig inve-

stor må antages at ville benytte som en del af grundlaget for sine investeringsbeslutninger.

Stk. 4. For værdipapirhandlere og disse virksomheders ansatte omfatter intern viden også oplysninger, som meddeles af en kunde og vedrører dennes endnu ikke udførte ordrer, forudsat at oplysningerne i øvrigt opfylder kravene i stk. 2 og 3.

Stk. 5. Ved handel med råvareinstrumenter udgør intern viden oplysninger, som ikke er blevet offentliggjort, men som direkte eller indirekte vedrører et eller flere af sådanne instrumenter, og som brugere af markeder, hvor sådanne instrumenter handles, forventer at modtage i overensstemmelse med accepteret markedspraksis for disse markeder. Brugere af markeder for råvareinstrumenter forventer at modtage oplysninger, som

- 1) normalt stilles til rådighed for brugere af det pågældende marked eller
- 2) skal offentliggøres i henhold til lov, bekendtgørelse, et regelsæt for det pågældende marked for handel med råvareinstrumenter, en kontrakt eller en sædvane på det pågældende marked for handel med råvareinstrumenter eller det underliggende marked for handel med råvarer.

§ 35. Køb, salg og tilskyndelse til køb eller salg af et værdipapir må ikke foretages af nogen, der har intern viden, som kan være af betydning for handelen.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på

- 1) køb af værdipapirer, der sker som et nødvendigt led i gennemførelsen af et fremsat offentligt købstilbud med det formål at få kontrol over et selskab, der har en eller flere aktieklasser optaget til handel på et regulert marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende udenlandske markeder for værdipapirer, såfremt den interne viden er erhvervet i forbindelse med en undersøgelse af selskabet, der er foretaget med henblik på fremsættelsen af købstilbuddet, og
- 2) køb og salg af værdipapirer, der gennemføres for at opfylde en forpligtelse, forudsat at denne forpligtelse er forfalden på tidspunktet for handelens gennemførelse og at forpligtelsen er baseret på en aftale, der er indgået, før den pågældende person kom i besiddelse af intern viden.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan værdipapirhandlere og disse virksomheders ansatte loyalt udføre en kundes ordre. Endvidere kan sådanne personer foretage sædvanlig handel, såfremt handelen sker som et normalt led i værdipapirhandlerens funktion som market-maker i det pågældende værdipapir.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på transaktioner, der udføres af en suveræn stat, en sådan stats centralbank, Det Europæiske

System af Centralbanker eller den, der agerer på disses vegne, når transaktionerne sker som led i vedkommendes pengepolitik, valutapolitik eller gældsforvaltningspolitik.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer eller med værdipapirer som led i stabilisering af kursen på et værdipapir, forudsat at sådanne transaktioner gennemføres i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter.

§ 36. Den, der er i besiddelse af intern viden, må ikke videregive denne viden til andre, medmindre videregivelsen er et normalt led i udøvelsen af vedkommendes beskæftigelse, erhverv eller funktion.

Straffeloven

16. kapitel

Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v.

--

§ 152. Den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Begås det i stk. 1 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år. Som særligt skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor videregivelsen eller udnyttelsen er sket under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

§ 157. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Uden for foranstående bestemmelse falder hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg.

28. kapitel
Formueforbrydelser

--

§ 299 d. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i

- 1) overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, eller § 39, stk. 1,
- 2) overtrædelse af artikel 3, stk. 1, litra a eller c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller
- 3) overtrædelse af artikel 38, stk. 1, artikel 39, litra b, artikel 40, jf. artikel 38, stk. 1, eller artikel 39, litra b, eller artikel 41 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

Stk. 2. Som særligt skærpende omstændigheder, jf. stk. 1, anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller hvor et større antal forbrydelser er begået.